
Minneord

OSS IMELLOM

Etter vel et års kamp mot kreftsykdom døde Ivar Aursnes 29.10. 2011, 72 år gammel. En meget dyktig lege, universitetsprofessor og god kollega er dermed gått bort.

Ivar Aursnes vokste opp i Namsos. Han tok medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo i 1964 og startet ved Fysiologisk institutt forskning om blodplatenes funksjon i blodlevringen. Han disputerte for den medisinske doktorgrad i 1975. Siden gikk han inn i kliniske stillinger, ved Aker sykehus og Ullevål sykehus, og ble spesialist i indremedisin.

Han fattet tidlig interesse for farmakologi og klinisk bruk av legemidler, og kom i 1987 til Institutt for farmakoterapi, Universitetet i Oslo, der han ble professor. Han var instituttbestyrer i mange år og var også leder av Norsk selskap for farmakologi og toksikologi. Etter at han ble pensjonist i 2009, fortsatte han arbeidet ved Farmakologisk institutt helt frem til noen uker før livet tok slutt.

Ivar Aursnes var en genuin forsker, med en særlig evne til å fremme originale hypoteser og utfordre anerkjente sannheter. Han var dyktig til å trekke med og samarbeide med norske og utenlandske kolleger med utfyllende kompetanse, dermed skapte han slagkraftige forskningsteam. Hjerne- og karsykdom var et hovedfelt i hans forskning, men han var også engasjert i viktige spørsmål om medikamentell behandling på andre områder, ikke minst innen psykiatri. Han var i stand til å anvende mange ulike forskningsmetoder, og var blant annet tidlig ute med å ta i bruk bayesiansk statistikk for å analysere kliniske undersøkelser og problemstillinger.

Ivar Aursnes var en fremragende eksponent for en linje for uavhengighet overfor både farmasøytisk industri og offentlig forvaltning. Som samfunnsdebattant var han en kritisk røst som evnet å ta opp de viktige og vanskelige legemiddelspørsmålene.

Ivar fikk også bruke sine evner og talenter på fritiden. Han var svært musikalsk – spilte piano, eufonium og valthorn og var med i flere orkestre. Personlig var han beskjeden, med en lun humor. Vi vil savne ham. Han bar sin sykdom med verdighet og ro, vel vitende om utfallet.

Våre varmeste tanker går til hans ektefelle Inger Lise og til barn, svigerbarn og barnebarn.

På vegne av venner og kolleger

Publisert: 24. januar 2012. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.1472

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.